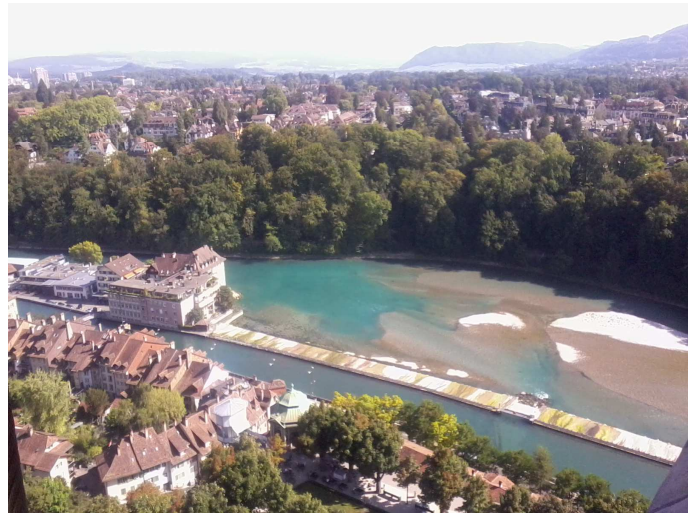

Výměnný pobyt – Bätterkinden ve Švýcarsku – 28. 8. - 2. 9. 2011

- žáci 7. a 8. třídy

Hodnocení pobytu samotnými žáky:

Můj pobyt ve Švýcarsku

V neděli 28. 8. 2011 jsme se my, žáci 7. a 8. třídy, zúčastnili pětidenního pobytu ve Švýcarsku.

Nejprve jsme se sešli v 9.45 hodin před školou. Do autobusu jsme naskládali naše zavazadla, rozloučili se s rodiči, nasedli do autobusu a odjeli na letiště. Na ruzyňské letiště jsme dojeli v 11 hodin. Ve 12.30 hodin jsme odlétali a ve 13.30 hodin jsme přiletěli na letiště v Basileji. Většina z nás letěla poprvé, ale nakonec vše proběhlo v pořádku. V Basileji jsme počkali na autobus a odjeli jsme do Bätterkindenu. Přijeli jsme před skautský dům, vzali si svoje zavazadla, šli do svých pokojů, které jsme měli rozdělené na dívčí a klučičí. Pokoj byl v podkroví. Hned po vybalení zavazadel jsme vyrazili na procházku po Bätterkindenu a do místních vesnic. Po delší procházce jsme se vrátili do skautské ubytovny a sešli se v jídelně, kde jsme se společně navečeřeli se švýcarskými učiteli a starostou Bätterkindenu. Po letu jsme byli velmi unavení, takže jsme šli „zalehnout“ asi v 21.30 hodin. Večerka byla ve 22 hodin a budíček v 6.30 hodin. Už jsme se velmi těšili na naše švýcarské kamarády.

V pondělí při pohledu na oblohu to vypadalo, že bude pěkné počasí. A taky že jo. Dokonce po celý náš pobyt. Ráno se před naší ubytovnou sešli Švýcaři. Když jsme se poprvé uviděli, tak jsme se všichni styděli se seznámit. Ale asi po půl hodině jsme se spolu už bavili anglicky. Jeli jsme do basilejské zoo, což bylo skvělé místo na seznámení se Švýcary. V zoo jsme strávili skoro celý den. Po příjezdu jsme šli opět na procházku a potom na večeři. Tak se to opakovalo každý den.

I v úterý jsme jeli na výlet se Švýcary. Nejprve jsme dojeli autobusem do oplatkárny v Kambly. V oplatkárně se mi moc líbilo. Mohli jsme zde ochutnávat všechny druhy oplatek, čokolád, sladkého i slaného cukroví. Potom jsme dojeli k řece, ve které jsme rýžovali zlato. Všichni jsme si nejprve mysleli, že je to velmi lehká práce, ale nakonec jsme zjistili, že to není žádná legrace. Ale i ti, kterým to moc nešlo, si odvezli 1 nebo dva kousičky zlata. Ale ti, kterým to šlo velmi dobře, vyrýžovali i osm kousků. Pak následovala dlouhá cesta na ubytovnu.

Ve středu jsme trávili čas ve škole – tedy dopoledne. Osobně se mi škola v Bätterkindenu moc líbila. První hodinu jsme se dívali na film, který byl v angličtině. Druhou hodinu jsme tvořili jmenovky pro své

kamarády a třetí hodinu jsme připravovali oběd. Uvařili jsme si zapečené brambory s masem a jako dezert byl ovocný salát se šlehačkou. A jako přílohu jsme udělali mrkvový a zeleninový salát. Po výborném obědě si nás odvedli domů švýcarští kamarádi. Naši Švýčari si pro nás měli připravit odpolední program. Bylo krásné počasí, proto většina dětí šla na koupaliště. Já se svým spolužákem a s naší Švýčarkou jsme navštívili hlavní město Bern. Nakonec nás jelo ve vlaku asi dalších 10 Čechů a 10 Švýcarů. Byla jsem ráda, že jeli i Češi, protože jediný Čech mezi Švýcary, to není příjemné. Do Bernu jsme se dopravili vlakem. Když porovnám české a švýcarské vlaky, tak švýcarské jsou proti těm našim překrásné. V hlavním městě jsme navštívili palác, kde sídlí prezident, chrám s rozhlednou (Münster) a další zajímavosti. Okolo 18. hodiny jsme se vrátili do Bätterkindenu. V rodině jsme samozřejmě dostali večeři. Já měla lazaně. Byly výborné. Všichni jsme se tak trochu obávali spaní v rodinách, ale všechno bylo v pořádku. Ráno nás rodiče odvezli ke skautské ubytovně, protože čtvrtek jsme už trávili bez našich přátel, ti museli do školy.

My jsme vyrazili na nádraží a jeli jsme do městečka Biel. Asi 5 hodin jsme chodili po místních lesích a parcích, ze kterých byl nádherný výhled na Alpy. Protože skoro nikde nebyla rovina, šlo se nám z kopců celkem těžko, takže jsme si navzájem pomáhali. Odpoledne jsme si sedli k místní řece a naobědvali se. Okolo druhé odpoledne jsme byli zpět v centru města, kde jsme dostali rozchod. Nakoupili jsme především čokolády domů nebo nějaké suvenýry. Každý si dovezl i známou švýcarskou čokoládu Toblerone. A byl večer. Moc jsme se na něj netěšili, protože jsme se viděli naposledy se svými švýcarskými kamarády. Přišel se s námi rozloučit i starosta města a zástupci školy. Po společném dezertu jsme šli se Švýcary ven, abychom pořídili několik společných fotografií. Tento společný večer jsme si chtěli užít a taky jsme si ho užili. Ach to loučení.

A je tu odlet. Z Basileje do Prahy a pak už autobusem do Mirovic. Celý pobyt bych zhodnotila na jedničku podtrženou. Bylo to opravdu super a velmi ráda bych se do Bätterkindenu podívala znovu.

Lucie Vejšická (8.tř.)

Moje návštěva Švýcarska

V neděli 28. 8. 2011 jsme se všichni sešli před školou v 9 hodin. Během 15 minut přijel autobus.

Všichni jsme uložili zavazadla do kufru autobusu a odjeli jsme do Prahy na letiště. Tam nám daly paní učitelky papír pro vydání palubního lístku. Poté jsme šli k přepážce na vydání letenky. Po odebrání zavazadla a odevzdání pasu nám byla vydána letenka. V letadle jsme si sedli na určené místo. Při rozjezdu a vzletnutí jsem měl strach, jelikož jsem letěl poprvé v životě. Po příletu do Basileje nás autobus odvezl do městečka Bätterkindenu, kde jsme byli ubytováni ve skautské ubytovně. Tam jsme si odložili svá zavazadla. Poté jsme šli na procházku do lesa. Po dlouhé a namáhavé procházce jsme šli všichni na večeři.

Druhý den jsme jeli do basilejské zoo, kde jsme se seznámili s dětmi ze Švýcarska. Po prohlédnutí celé zoo jsme odjeli zpátky na ubytovnu. Třetí den jsme jeli do továrny na výrobu sušenek. Asi nejlepší byla ochutnávka všech druhů. Poté jsme jeli na rýžování zlata. Po vystoupení z autobusu čekal na každého z nás pár holeček a rýžovací pomůcky. Šli jsme k řece, kde nám bylo vysvětleno, jak zacházet s rýžovacím vybavením a kam dávat zlaté šupiny. Osobně se mi podařilo vytěžit šest zlatých šupinek. Tento den byl skvělý, až na malou potyčku se švýcarskými chlapci kvůli hokeji. Čtvrtý den jsme navštívili školu v Bätterkindenu a uvařili jsme si vlastní oběd ve školní kuchyni. Po dojetí a umytí nádobí jsme měli spát u švýcarských dětí, ale jelikož se mi udělalo nevolno, spal jsem na ubytovně. Pátý den jsme jeli vlakem do Bielu a potom jsme jeli lanovkou do lesa, kde jsme šli procházkou až zpět do města. V centru jsme dostali rozchod – asi hodinu a půl. A vraceli jsme se na ubytovnu.

Večer jsme se rozloučili se Švýcary a dostali jsme jako dárek švýcarský nůž a čokoládu Toblerone. Šestý den jsme si všichni zabalili zavazadla a jeli autobusem na letiště. Po odbavení zavazadel jsme letěli zpět do Prahy.

Návštěva Švýcarska se mi moc líbila, protože jsem poznal hodně dobrých lidí a poznal jsem novou zemi a krásu Švýcarska.

Antonín Novák (8.tř.)

